England/Nordfrankreich, um 1170/1190

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

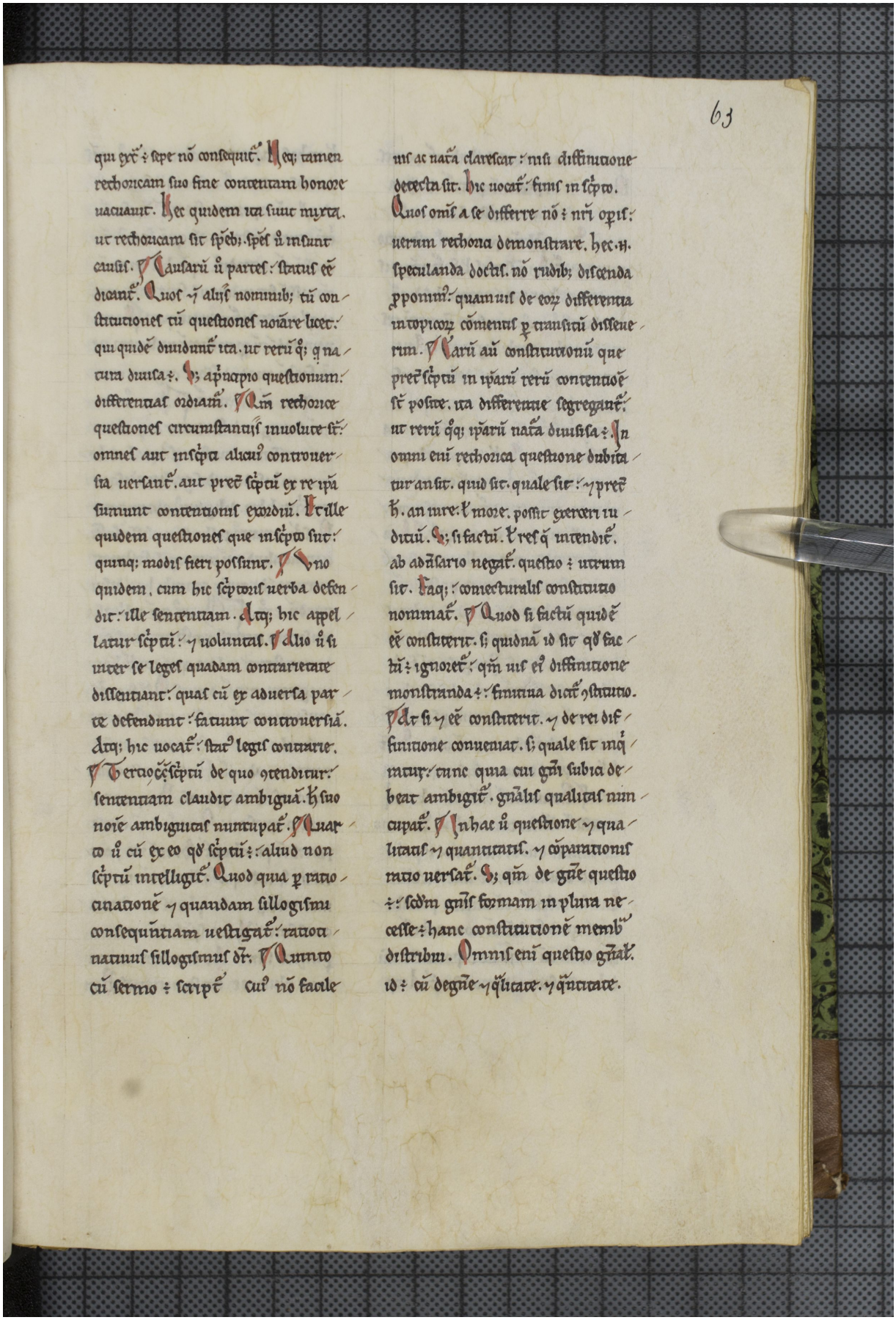

63

qui exr̃ ÷ sepe nõ consequũt. Neq; tamen
rechonicam suo fine contentam honore
uacuant. Hec quidem ita sunt mixta.
ut rechonicam sit spẽd; spẽl ũ insunt
causis. ¶ Causarũ ũ partes: status eẽ
dicant. Quos ⁊ aliis nominib; tũ con-
stitutiones tũ questiones notare licet:
qui quidẽ diuidunt ita. ut rerũ q̃; q̃ na-
tura diuisa ÷. ⁊; ap̃ naprio questionum:
differentias ordiant. ¶ Cũ rechonice
questiones circumstantiis inuolute sint:
omnes aut insc̃pta alicui controuer-
sia uertunt. aut preẽ sc̃ptũ ex re ipa
sumunt contentionis exordiũ. Ut ille
quidem questiones que insc̃pto sunt:
quinq; modis fieri possunt. ¶ Vno
quidem. cum hic sc̃ptoris uerba defen-
dit: ille sententiam. Atq; hic appel-
latur sc̃ptũ: ⁊ uoluntas. ¶ Alio ũ si
inter se leges quadam contrarietate
dissentiant: quas cũ ex aduersa par-
te defendunt: faciunt controuersiã.
Atq; hic uocat̃: status legis contrarie.
¶ Tertio ẽ sc̃ptũ de quo ꝯtendit̃ur:
sententiam claudit ambiguã. H suo
noĩe ambiguitas nuncupat̃. ¶ Quar-
to ũ cũ ex eo qd̃ sc̃ptũ ÷: aliud non
sc̃ptũ intelligit̃. Quod quia p̃ ratio-
cinationẽ ⁊ quandam sillogismu
consequũtiam uestigat̃: ratioci-
natiuus sillogismus dr̃. ¶ Quinto
cũ sermo ÷ script̃ cui nõ facile
uis ac nata clarescat: nisi distinctione
detecta sit. Hic uocat̃: finis in sc̃pto.
Quos omis a se differre nõ ÷ nri opis:
uerum rechona demonstrare. hec. H.
speculanda doctis. nõ rudib; discenda
ꝓponũt: quam uis de eor̃ differentia
in topicor̃ cõmentis p̃ transitũ disseue-
rim. ¶ Carũ aũ constitutionũ que
preẽ sc̃ptũ in ipãrũ rerũ contentioẽ
sit̃ posite. ita differentie segregant̃:
ut rerũ q̃q; ipãrũ nata diuisa ÷. In
omni enĩ rechonica questione dubita-
tur an sit. quid sit. quale sit: ⁊ preẽ
H. an iure: Vt more. possit exercari iu-
dicii. ⁊; si factũ. Vt rel q̃ intendit̃.
ab adũsario negat̃. questio ÷ utrum
sit. Vtq;: coniecturalis constitutio
nominat̃. ¶ Quod si factũ quidẽ
eẽ constiterit. si; quidnã id sit qd̃ fac-
tũ ÷ ignoret̃: qm̃ uis ei diffinitione
monstranda ÷: finitiua dicat̃ ⁊ statutio.
¶ At si ⁊ eẽ constiterit. ⁊ de rei dif-
finitione conueniat. si; quale sit inq̃
ritur: tunc quia cui gn̄i subia de-
beat ambigit̃. gn̄alis qualitas nun-
cupat̃. ¶ In hac ũ questione ⁊ qua-
litatis ⁊ quantitatis. ⁊ cõparationis
ratio uertat̃. ⁊; qm̃ de gn̄e questio
÷: sc̃dm gn̄is formam in plura ne-
cesse ÷ hanc constitutionẽ memb̃
distribui. Omnis enĩ questio gn̄at̃.
id ÷ cũ degn̄e ⁊ q̃litate. ⁊ q̃ntitate.